

خطبه فدکیه ادای دین صدیقه طاهره (س) به مساله امامت و ولایت بود

حجت الاسلام و المسلمین خانجانی، با اشاره به عملکرد حضرت فاطمه (س) در دفاع از امام علی (ع) گفت: در جریان خطبه فدکیه حضرت زهرا (س) از طریق این سخنرانی صدای خود را به مردم رساندند.

حجت الاسلام و المسلمین خانجانی، با اشاره به عملکرد حضرت فاطمه (س) در دفاع از امام علی (ع) گفت: در جریان خطبه فدکیه حضرت زهرا (س) از طریق این سخنرانی صدای خود را به مردم رساندند.

حجت الاسلام و المسلمین «قاسم خانجانی» در گفت و گو با خبرنگار مهر، با اشاره به سیره حضرت فاطمه زهرا (س) در حمایت از امامت و تبعیت از ولی خدا اظهار کرد: اساساً اقدام حضرت زهرا (س) در ماجرای خلافت بر اساس وظیفه شناسی آن حضرت بود. به بیان دیگر فاطمه (س) با رفتن به مسجد و سخنرانی که بعدها به خطبه فدکیه مشهور شد عملاً از امامت و ولایت بر اساس وظیفه به دفاع پرداخت.

عضو هیئت علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه گفت: این رویکرد از سوی حضرت فاطمه (س) یعنی حضور در مسجد، ایراد خطبه و بیان نظرات، اهمیت والایی دارد. دخت مکرّم رسول خدا (ص)، در این خطبه ابتدا با شهادت به وحدانیت خداوند و صفات منحصر به فرد باری تعالی سخنان خود را آغاز می کند. در ادامه به مساله بعثت و نبوت می رسد و با تفسیر مضاعفی این موضوع را بررسی می کند، در این میان موضوع امامت و در حقیقت حمایت از امام را مطرح و به حاضران القا می کند که هرکسی باید این احساس وظیفه را نسبت به امام زمان خود داشته باشد، به بیان بهتر به موقع سکوت کند، به موقع روشننگری داشته باشد و به موقع وارد میدان شود.

وی گفت: اساساً وقتی سیر اقدامات حضرت فاطمه (س) را بررسی می کنیم، شاهد هستیم که در موقعیت های مختلف حتی قبل از هجرت در کنار پیامبر (ص) حضور داشت، در جنگ های مختلف از جمله احد، خندق، خیبر نقش آفرین بود و بعدها نیز همین مسیر را در کنار امام علی (ع) ادامه داد؛ البته اگر از همه این موارد هم بگذریم، بعد از رحلت رسول خدا (ص)، زندگی حضرت فاطمه (س) شکل دیگری گرفت و حضور ایشان در جامعه نه فقط صرف خواندن خطبه بلکه با روشننگری جامعه ادامه می یابد.

حجت الاسلام و المسلمین خانجانی تصریح کرد: حضرت فاطمه (س) در خطبه فدکیه مردم را خطاب قرار می دهند آن هم به گونه ای که متوجه شوند که باید در هر شرایطی نسبت به وظیفه خود هوشیار باشند، از سوی دیگر بعد از ماجرای ایراد خطبه فدکیه نقش حضرت قالب متفاوتی پیدا می کند و ایشان در برابر خلیفه سکوت می کنند. برای مثال وقتی آن دو درخواست ملاقات با حضرت فاطمه (س) را دارند حضرت مخالفت می کند اما بعد تصمیم گیری را به حضرت امیر (ع) واگذار کرده و امام علی (ع) راه را برای ورود آن دو باز می کنند؛ اما حضرت فاطمه (س) ابتدا با آنها صحبت نمی کند و سپس اعترافی را از آن دو می گیرد بر این مبنا، که آیا این جمله رسول خدا (ص) را نشنیدید که فرمود: اگر کسی فاطمه از او راضی باشد من از او راضی هستم و هر کس فاطمه از او خشمگین باشد من از او خشمگین هستم؟ و پس از آن دو تأیید کردند. حضرت فاطمه (س) فرمود: پس بدانید که من از شما راضی نیستم، یعنی تکلیف آنها را روشن و مشخص کردند و با آن دو حالت قهر داشتند و آن دو با این حال منزل حضرت را ترک کردند. این رویکرد حضرت یعنی اگر در جامعه نیاز به فریاد هست، اگر نیاز به سکوت هست باید وارد میدان شد.

وی با بیان اینکه باید بر اساس وظیفه در هر دوره به عنوان یک مسلمان وارد میدان شویم، افزود: این درسی است که حضرت فاطمه (س) به ما می دهد، در جریان خطبه فدکیه حضرت از طریق این سخنرانی صدای خود را به مردم رساندند با اینکه می دانستند مردم در این زمینه عملاً کمکی نخواهند کرد، به همین دلیل در این خطبه مباحث متعددی مطرح شده است؛ چه اینکه اگر فقط بحث دادخواهی مطرح می شد قالب دیگری پیدا می کرد، این خطبه در واقع بحث فکری و نظری عمیق بود که در دل آن بحث ولایت و امامت هم قرار داشت.

عضو هیئت علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه اظهار کرد: مهمترین خط تبیین حضرت در این خطبه بحث امامت است، به این معنا که باید امامت را با همه ابعادش تا پایان این مسیر که به ظهور امام زمان (عج) منتهی می شود در نظر بگیریم و صرفاً به دوران خاصی که حضرت در آن زندگی می کرد منحصر نیست؛ از این جهت است که بحث امامت در این خطبه موضوع اصیل و دامنه داری است و صرفاً خلاصه شده در یک دوران مشخص نبوده و در واقع چراغ راه برای آیندگان است.